KARİKATÜR

Müttefikler — Arkadaşlar, makineyi söküp elbirliği ile yeniden kurmamız lâzım, yoksa yürütemiyeceğiz!

Aman göz değmesin, bizim dünyamız hamdolsun değişti. Bir ucuzluktur gidiyor. Bir ay evvel aldığımız zeytinyağı ve sabunla şimdiki zeytinyağı ve sabunun fiyatı hemen yarı yarıya...

Allah şu Tarım Kooperatifinden razı olsun. Demek ki olabilirmiş? Demek ki bu fiyatlar da kurtarabilirmiş!.. Bir misal verdi ki bütün zeytinyağcılarını telâş aldı, bir rekabettir gidiyor. Ne ise sabun fiyatlarını indirmeleri onların kabahatlerini yıkadı, arıttı...

Makarnaların çarşıya ucuz fiyatla çıkışı rakibi pirinci de tepe taklak etti. Öyle bir ucuzlayış ki değme gitsin...

Bu ucuzluk ayakkabı, kumaş, basma ve sairede de yok değil. Fakat henüz ötekiler gibi kabadayıca da değil. Bu hususta da Yerli Mallar idaresinin önayak olması lâzım. Öyle az buçuk tenzilâtla olmaz. Bak Tarım Kooperatifine. Vallahi önayak oluşu tarihe geçecek kadar mühim.

Zeytinyağı hoş amma sadeyağda henüz kımıldanış görünmüyor. Onun da zeytinyağile yağlanıp *pehlivan* gibi meydana çıkması lâzım. Bu *maddenin* alım satımı ile uğraşan resmî müesseseler hangileri ise onların rehberliğini de görmek istiyoruz...

Şu buğday var ya buğday; her şeyde esas o imiş. Meydana çıkışile her türlü malın yüksek fiyatları ondan korktular. Meğer piyasayı tanzim eden altın değil buğdaymış.

Onun gül yüzünü göreli her dükkâna ve her eve neşe ve şetaret de geldi. O, her dükkânda türlü kılıklarla süslenmiş püslenmiş arzı endam ediyor. Meğer biz onu ne kadar da severmişiz? Çarşıya çıkar çıkmaz her dükkân kapışıp camekânlarına oturttu. Oralarda her türlü börek, poğaça, baklava, sarığburma, ekmek kadayifi, tel kadayif, yassı kadayif şeklinde nar gibi kızarmış yan gelip tatlı tatlı gülüşüyorlar.

Fakat dünyada açıkgöz mü yok? Onu hemen istismara başladılar. Tatlıcı, mahallebîci, lokanta, ahçı dükkânlarının hadi hakkı idi; fakat mübarek şekerci, pastacı, hattâ bakkal dükkânlarına kadar neden indirildi? Nerede ise terzi ve kunduracılar dahi börek, baklava yapıp vitrinlerine koyacaklar.

Milleti bilmem ama, benim gözüm doydu. Çarşıda hemen iki dükkânda bir onları görüyorum, tıkanıyorum...

O kadar çok, o kadar bol ki insan âdeta yerden fışkırmış veyahut tarihteki men ve selvâ gibi gökten yağmış zannediyor. Mübareğin ne de çok ıstası varmış, haspaları ne de güzel yapıyorlar...

Şükür Allaha ki bize bugünleri gösterdi. Bir zamanlar insafsızlar bizi sındırıyorlardı, şimdi de biz onları tartaklıyalım. Her gün etiketlerin rakamlarını yükselten eller acaba şimdi o rakamları indirip koyarken titriyor mu?.. Eğer böyle bir şey düşünenler varsa o eller kırılsın.

Bu tatlı bahsinde o hale gelmiştik ki eline küçük bir kavanoz şeker alan satıcıların miktarı her gün artıyordu. Bu şekerlerin teker teker satılışı oldukça hazin ve acı mânalı idi. Şimdi bu bolluk ise ne tatlı ifadeleri hâvidir... Hemen Allah ağzımızın tadını bozmasın.

Yukarıda gözüm doydu, bu kadar bol tatlıyı görünce tıkanıyorum dedim amma inanmayın. Hikâye meşhurdur; bir gün softanın biri bir ziyafette imiş. Çok yeyip patlıyacak hale gelmiş de:

— Artık baklava olsa yiyemem, midemde yer kalmadı!

Demiş. Sen misin bunu diyen? Padişah tebdil kıyafetle orada imiş. Usulca emredip bir tepsi baklava getirtmiş.

Herif bunu görünce:

— Oooo, dayanamam doğrusu!

Diyip kollarını sıvamış. Padişah kendini belli edip bağırmış:

— Bre yobaz! Hani baklava olsa yiyemezdin?

Herif cevap vermiş:

— Aman efendim, baklava olur da ona midede yer bulunmaz mı? Çünkü o tatlıların şahıdır. Meselâ siz öyle bir odaya girmek istersiniz ki tıklım tıklım doludur. Fakat giren efendimizdir, herkesin muhakkak sıkışacağı tabiîdir. Şimdi de işte öyle oldu efendim...

Ne yalan söyliyeyim? Herkes gibi tatlıya ben de dayanamam.

Zaparta

— Havalar yaz gibi sen titriyorsun.

— Ne yapayım karıcığım, radyoda talebe konseri dinledim!..

ANKARA MEKTUBU

ALLAH RAZI OLSUN!

Bayan, sütçünün süte su karıştırdığından şikâyet edip duruyordu. Bir sabah sütçü kapıya gelince bay yerinden fırladı:

— Durun, şununla bir konuşayım! dedi.

Sütçü de mutat harici bayı karşısında bulunca şaşırmıştı:

— Sütçü baba, sen sütü bozdun!. Bir daha sulu süt getirirsen hesabı keseceğim!..

Bu sözü duyunca sütçünün ağzı kulaklarına vardı:

— Hay Allah razı olsun bayım!. Ben de şu biriken borçları nasıl alacağım diye düşünüp duruyordum!

★

GÖRÜLMEMİŞ HADİSE

Bir erkek meclisinde kadınların fazla konuşmayı çok sevdiklerinden bahsediliyordu.

Birisine:

— Siz geveze olmıyan kadından hoşlanır mısınız? diye soruldu.

O cevap vredi:

— Vallahi bilmem. Belki hoşlanırım, belki hoşlanmam...

— Ne demek... Siz neyi sevip neyi sevmediğinizi tayin edemez misiniz?

— Bilmediğim şey hakkında nasıl mütalâa beyan ederim. Yaşım elli... Geveze olmıyan bir kadına bugüne kadar tesadüf etmemiş olduğum için fikrim yok...

★

BAHTİYAR

— Şu yeni evlenen çift muhakkak bahtiyar olacak...

— Nereden anladın?

— Biri kotra meraklısı, öteki de otomobil düşkünü... Birbirlerini yalnız geceleri görecekler de ondan anladım..

No. 468 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 15 KURUŞTUR 14 İLKKÂNUN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

İNGİLİZ — KALO PEDİ, USLU OTUR!..

Ressam — Sulh güvercini tablomu beğendiniz mi?
— Güzel. Yalnız bizim bildiğimiz, sulh güvercini dünyaya ağzında zeytin dalı getirir.
— Onun modası geçti, şimdi dünya zeytinyağı bekliyor!

HAFTADAN HAFTAYA

Öteki dünyadan haberler

Bir zamandanberi çocuklarımızda bir ispirtizme merakı türedi. Geceleri bir masanın etrafına toplanıyorlar; tersine çevrilmiş bir kahve fincanı üzerine parmaklarını koyarak ruhları çağırıyorlar ve kendilerine uzun boylu demeçler yaptırıyorlar.

Sermayesi boş bir kahve fincanından ibaret bir gece eğlencesine hangi aile babasının bir diyeceği olabilir? Ara sıra bir ukalâ çıkarak:

"— Canım böyle şey olur mu? Oyuna iştirak edenlerden biri parmağile fincanı oraya buraya sürüyor; rastgele aklına geleni atıp size yutturuyor.,,

Diyecek olursa:

"— Yok canım. İtikadınızı bozmayın. Bu dünyada olmaz olmaz. Bunun inanılacak bir tarafı olmasa okumuş yazmış bir takım aklı başında insanlar, Üniversitede okuyan münevver gençler ve saire boş yere vakitlerini kaybederler mi? Ruhların beceriksizlik yaparak fincanı masadan düşürüp kırmalarına meydan vermemek şartile bu pek âlâ bir şeydir. Siz işinize bakın..,

Geçen akşam onları teşvik için ben de masa başına oturdum. Bakalım ruhlar ne söylediler.

* * *

Şahadet parmaklarımızı fincana dokundurduktan sonra gençlerden biri:

— Bana bakın... Bir ruh istiyoruz, bir ruh gönderin bize, dedi.

Bizim zamanımızda olsa:

"— Ey âlemi ervahı mukaddese!,,

gibi bir hitapla söze başlanırdı. Fakat yeni gençler bu gibi kelimeleri bilmedikleri gibi ruh çağırmak için de hangi makama müracaat edileceğini de kestiremediklerinden başlangıç böyle olmuştu. Bir an ruhlar âleminin böyle mahalle bekçisi, yahut kahve garsonu çağırır gibi ruh çağırmamızdan alınarak hiç tınmamalarından yahut ters bir cevap vermelerinden korktum. Fakat gençlerin bu türlü konuşmalarını hoş görmeye onlar da bizim gibi alışmış olacaklar ki fincan parmaklarımızın arasında yürümeye başladı. Sorduk:

— Bize adını yazar mısın ey ruh?

Fincan etrafını çeviren ve her biri üstünde Alfabenin bir harfi yazılı bulunan kâğıt parçaları önünde ufak ufak istasyonlar yaparak adını yazdı:

— Nuh!

Gençler onu galiba tanıyamamışlardı. Fakat ben heyecana gelerek söze karıştım:

— Meşhur Nuh mu? Şu hani ilk gemiyi icadederek tufanda Cudi dağına çıkan...

— Evet evet ta kendisi...

— Bu her halde bizim için pek büyük bir iltifat oldu. Teşekkürler ederiz. İsminizi doğru olarak yazmanıza göre yeni yazıyı öğrenmiş olmanız da şayanı tebriktir. Maamafih ilk gemiyi icadetmiş olan büyük zekânız için bunu tabiî görmek lâzımdır. Daha daha nasılsınız?

— Çok şükür rahatımız yolunda... Burada para, kara borsa vesaire sıkıntıları bulunmadığı için halimize şükredip gidiyoruz. Yalnız bir kaç gündenberi epeyce heyecan içindeyiz.

— Hayrola! Ne gibi?

— Torunlarımdan Musa geçen gün elimi öpüp hayır duamı almağa gelmişti. Kendisini düşünceli görerek sebebini sordum:

"— Bir rivayet var, dedi, bugünlerde dünyadan buraya Hitler adında biri gelmiş ya-

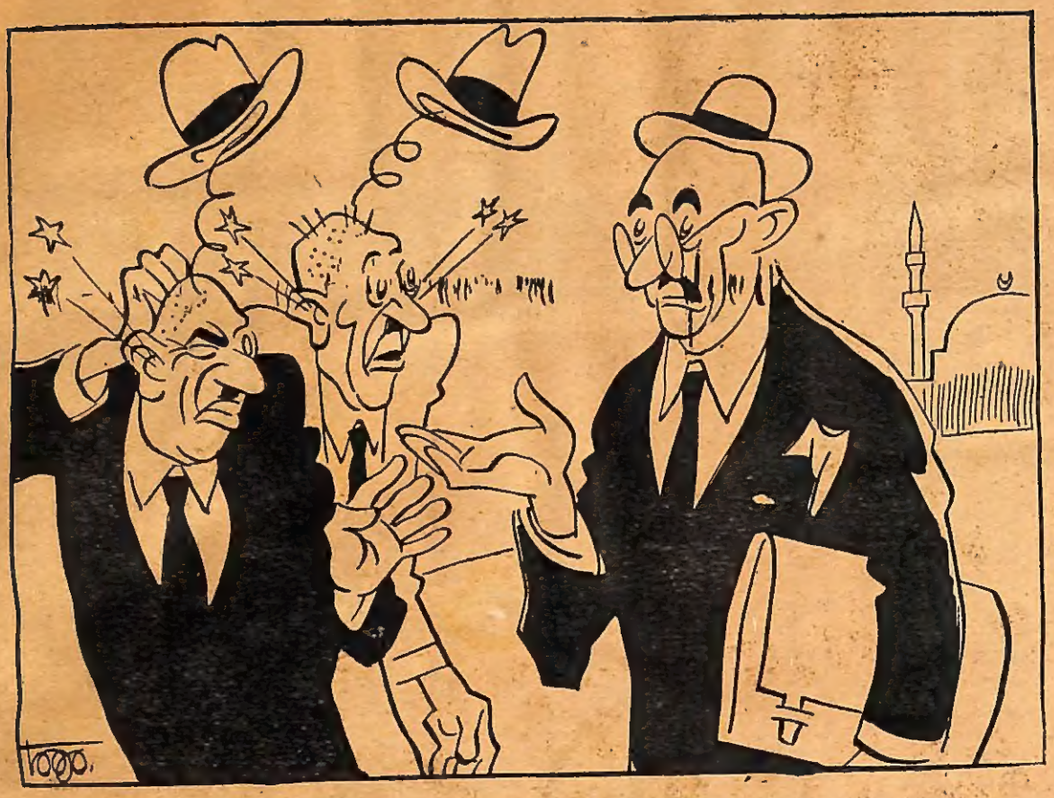

— *Balkanlardaki* vaziyeti size iki kelime ile anlatayım: Solcular kral taraftarları ile anlaşmak için sağcıların yardımını istiyorlar. Sağcılar da bu yardımı ancak kralcıların yardımı ile yapabileceklerini ileri sürüyorlar. Şimdi sağcılarla kralcılar anlaşabilirlerse solcularla aralarında olan anlaşmazlık ortadan kalkacak. Mesele işte bu kadar basittir!

hut gelmek üzeree imiş. Siz politika ile fazla meşgul almadığınız için pek bilmezsiniz. Bu adam vaktile Firavunun bana yaptığı zulmü şimdi benim yer yüzündeki çoluk çocuğuma yapan bir zalim adamdır. Beş senedenberi buraya gönderdiği çocuklarımızın sayısı akıllara hayret verecek gibidir. Kiminin kafası, kiminin kolları kesilmiş; bazıları bıçakla doğranarak, yahut ateşte yakılarak tanınmıyacak hale getirilmiş; bunlardan daha mühim olarak da bütün malları ve altınları ellerinden alınmış. Bu adam beş senedenberi önüne geleni ya bizden, ya bizim dostumuz diye kırıp geçiriyormuş... Şimdi buraya gelmesi hepimizi dehşete düşürdü. Gelir gelmez kendisini karşılıyan Romel adında bir arkadaşını cehennemi zaptetmeğe memur etmiş. Romel birdenbire bir baskın yaparak cehennem zebanilerinden bir kısmını imha, bir kısmını esir etmiş. Bunlara paraşüt talimi yaptırıyormuş. Talim ve terbiyeleri tamam olunca İngiltere ve Amerika üzerine atacakmış... rivayetler bunlar...

Nuhun bu sözleri üzerine gözlerimiz dört açılmıştı.

— Ey ruh, yahut daha doğrusu, Nuh, dedim, yer yüzü için artık endişe etmeyin. Müttefikler seferberliği o kadar ilerlettiler ki zebanilerin yere iner inmez tekrar cehennemdeki vazifelerine iade edileceklerine hiç şüphe yoktur. Hitlere ait daha başka haberleriniz yok mu?

Erkek — Niçin böyle münasebetsiz gürültülerle günümü zehir ediyorsun?

Kadın — Fena mı? Sana kavgasız geçen günlerin lezzetini tattırmış oluyorum!..

— Mütemadiyen bağırıp nutuk vererek etrafı tehdit ediyormuş:

"— Ben dünyayı bin senelik bir nizama kavuşturdum.. Burada da en aşağı on milyar yıllık bir nizam vereceğim. Bunun için evvelâ Yahudileri buradan atmak lâzım!,, diyormuş.

Bizimkiler heyecana geldiler. Bu adamın tehdidine karşı büyük bir ordu kurarak kumandanlığını Napolyon adında birine teklif ettiler. Fakat o nazlanıyor:

"— Ben İngiliz düşmanı olan bir adama karşı hareket edemem... diyormuş.

Bunun için Büyük İskender adında bir Yunanlıya baş vurmuşlar. O bu vazifeyi kabule razı. Fakat o da galiba yeni harp usullerini pek iyi bilmiyormuş.

Gemicilerin babası olmak itibarile deniz kuvvetleri kumandanlığı için bana da bir müracaat oldu. Fakat doğrusu ben de kendime pek güvenemiyorum. Buradaki işçileri seferber ederek çabucak bir kaç milyon gemi meydana getirmek mümkündür. Fakat Hitlerin de denizaltı donanması meydana getirebileceğinden bahsediliyor ki düşünülecek şeydir. Çünkü ben eski sistem bir gemiciyim. Havadan yağacak yağmur vesaire tehlikelerine karşı bir çare bulabilirim amma gemilerimi dibinden batıracak bir vasıtaya karşı elim kolum bağlıdır doğrusu. Hasılı bir kaç gündenberi rahatımız haylı kaçmıştır. Şimdilik bana müsaade.

Karikatür

★

VİCDAN VE CÜZDAN

Üç kopuk konuşuyorlardı. İçlerinden biri bir aralık elini cebine soktu. Cüzdanını yerinde bulamayınca rengi attı. Sonra aralarında bu işte en usta olanın yakasına yapıştı:

— Ulan Ahmet, cüzdanımı aşırmışsın. Şakanın sırası değil. Çık cüzdanı!..

Ahmet, gayet pişkin bir tavırla üçüncü arkadaşına döndü:

— Ulan ben arkadaş soyar mıyım? Elini vicdanına koy!

Delikanlı gayri ihtiyarî elini kalbine götürdü ve birdenbire gözleri dışarıya uğrıyarak bağırdı:

— Benim cüzdan da yok!..

Namuslu arkadaş, iki dostunu da soymuştu!.

— Benim gazetemde bir havadis var: Bu hafta Yerli Mallar Haftası imiş...
— Benim gazetemde de bir havadis var: Yerli Mallar müessesesi Amerikaya beş milyon liralık mal sipariş etmiş!..

Kimse DUYMASIN

TELEFONDA

İbnülemin Mahmut Kemal dostlarından birinin yazıhanesine telefon ediyordu. Karşı taraftan lâtif bir kadın sesi duyuldu:

— Alo! Kimsiniz?

İbnülemin cevap verdi:

— Kemal.

— Efendi m?

— Kemal!

— Anlaşılmıyor efendim.

— Kemal, yahu, Kemal!.

— Faal mi?

— Allahümme salli alâ! Kemal!..

— Arapça söylemeyin bayım. Anlamıyorum.

İbnüleminin nasılsa sabrı üstündeidi. Soğukkanlılığını kaybetmeden cevap verdi:

— Kızım, adım Kemal diyorum, anlamıyor musunuz?

— Anlaşılmıyor efendim... Harf harf söyleyin de yazayım bari!.

— Peki, yaz!

— Bir dakika... Kalem kâğıt alayım.

Telefon bir zaman sessiz kaldı. Sonra tekrar aynı tatlı ses duyuldu.

— Söyleyin efendim.

İbnülemin söylemeğe başladı:

— K... "Kelâmı Kadim,, deki K... Anladın mı?

— Evet!.

— E... "Edebiyatı Cedide,, deki E... Anladın mı?

— Evet!.

— "Mefahiri milliye,, deki M!.

— Evet!.

— "Âhır zaman,, daki A!.

— Evet!.

— "Leylei Regaip,, deki L!

— Evet!.

— İşte o kadar... Anladın mı?.

— Anladım.

— Ne anladın bakayım?.

— Mısır sefarethanesini arıyorsunuz. Yanlış açmışsınız.

Profesör

ÇAMDEVİREN

İKİSİNDEN BİRİ

Zaman zaman civarda dolaşıp dinlenirim,
Kışın hararet alır, yazın serinlenirim...

Yüreğim manzaradan bir ferahlık duyarsa,
Sorarım: "Kaç liraya satılıyor bu arsa?,,

Derler ki: "Yaprağını kopar banka çekinin,
Metresi kırk liradan gitti yanındakinin!,,

Bakarım, yarım dönüm bulacak yirmi bini,
Derim kendi kendime: "Yokla biraz cebini!,,

Satılık bir binaya rastgelirim asfaltta,
Üstte küçük odalar, salonla mutfak altta...

Sorarım: "Kaç liraya?,, Derler: "Muamma gibi,
Yüz bini saydılar da yanaşmadı sahibi!,,

Derim kendi kendime: "Almaya bak bir çadır,
Sorma beyhude yere, arsa, bina kaçadır?

Kazancını yemeden bir yere destelesen,
Buna malik olursun ancak on beş yılda sen:

Ya vurguncu kesilip hanla hamam olmalı,
Ya münevver olarak haneberduş kalmalı!,,

Çamdeviren

DİKKAT

İki delikanlı yolda karşılaştılar. Biri sordu.

— Yahu dün nerelerde idin. Akşama kadar seni aramadık yer bırakmadım.

— Nişanlımla sinemaya gittik.

— Ya... Ne oynuyordu?

— Vallahi hiç dikkat etmedim!.

Erkek — Hanım, bu hafta tasarruf haftası imiş. Kendimizi biraz sıkmalıyız...
Kadın — Peki... Öyle ise gel de şu sutyenimi adamakıllı sık!..

— Peki evlenince beni emellerime kavuşturacak mısın?..
— Sevgilim, emellerinin faturasını ver de bir düşüneyim!

TEFTİŞ

Macit evleneli iki sene olmuştu. Çok güzel, zeki bir karısı vardı. Kocasını çok seviyordu. Macid de dürüst bir aile babası olmuştu. O eski uçarı çapkının böyle evine bağlı bir adam olabileceğini kimse aklına getirmezdi, ama olmuştu işte!. İnanır mısınız, evleneliberi bir gece bile dışarda kalmamış, en ufak bir çapkınlık yapmamıştı.

Onun bu hali en çok arkadaşlarını şaşırtıyordu. (KAK) dağılmıştı. Bu kak, bildiğiniz elma, armut kurusu değil, gizli bir klübün adıdır. Sizden sır çıkmıyacağını bildiğim için söyliyeceğim:

Eskiden, Macitle arkadaşları her gün bir kadın macerası yaşarlardı. Aralarında yalancıktan cemiyet kurmuşlardı. Cemiyetin adı da (Kelebek avcıları klübü) idi Bu klübe girenler bütün marifetlerini, hiç gizli, kapaklı taraf bırakmadan birbirlerine anlatmak mecburiyetinde idiler. En fazla muvaffakiyet kazanan, en zorlu işler başaran klübün reisi oluyordu.

Yıllarca klüp reisliğini elden bırakmıyan Macit aradan çekilince arkadaşlarının yıldızı da sönmüştü. Epeyce zamandır, eski günleri tatlı bir rüya gibi anmakla vakit geçiriyorlardı. Bir gün yazıhanede Macide çullandılar:

— Yahu, senin yüzünden bizim şansımız da körleşti. Bir akşam bir bahane uydur da şöyle bir papaz uçuralım!.

Macit boynunu büktü:

— Beni hoş görün çocuklar! Artık çoluğa, çocuğa karıştık, malûm ya!..

— Canım kırk yılda bir geliver işte!.

Macidin de içi fık fık ediyordu ama, karısını atlatacağını hiç ummuyordu:

— Çocuklar, dedi, Nihalin huyunu bilirsiniz. Martavaj yutmaz. Benim ne mal olduğumu bildiği için sudan bahanelerle geceyi dışarda geçiremem. En iyisi bu işten vaz geçelim.

— Canım güzel bir bahane buluruz. Meselâ şirketin Ankaradaki müdürü gelir. Burayı teftiş eder. Bir gece sabahlara kadar yazıhanede çalışmak mecburiyetinde kalırsın!.

— Nihalin teftişleri daha yamandır; inanmaz!.

— İnandırırız!. Bir kaç gün evvelinden Ankaradaki arkadaşlardan bir mektup gelir. Müdürün buraya geleceğini gizlice bize haber vermiş olurlar.

— E, sonra?.

— Sen de evde bunun lâfını edersin!.

— Nihal böyle lâflara toktur. Malını iyi tanır.

— Peki, sahiden böyle bir mektup gelirse?!.

Macit dudaklarını büktü:

— Bu belki olabilir.

— Gördün mü işte!.

Hemen otırdular. İstedikleri gibi bir mektup yazdılar. Bunu bir zarfa koydular. Üzerine Macidin ev adresini yazdılar. Sonra yanına ikinci bir mektup ekledıler. Ankaradaki arkadaşlarından birine bu kapalı zarfı oradan postaya vermesini rica ettiler. İç içe iki mektup pullandı, yollandı.

Bu arada (KAK) lılar faaliyete geçmiş, bir hafta sonra Beyoğlunun düşman gözünden ırak bir köşesinde, dört dilberle içkili danslı bir âlem hazırlanmıştı.

Macidin de, arkadaşlarının da keyfi yerinde idi. Şu erkekler acaiptir. Evlerine, karılarına ne kadar bağlı olurlarsa olsunlar, fırsat buldukça dışarda çöplenmekten vaz geçemezler. Macit de iki senedir bıraktığı yaramazlıklara sanki susamıştı. Ankaradan gelecek mektubu dört gözle bekliyordu.

Dört gün sonra, eve geldiği zaman Nihal kocasına:

— Sana bir mektup var! dedi. Hizmetçi köyden mektup geldi sanmış da açmış. Masanın üstünde duruyor.

Macit alâkadar görünmedi:

— Yemekten sonra okurum! dedi. Hizmetçinin böyle bir iş yapmıyacağından emindi. Mektubu kimin açtığını biliyordu. Karısını kuşkulandırmamak için böyle söylemişti.

Sofradan kalktıktan sonra mektubu eline aldı, zarfın üstüne baktı, pullar, damgalar hepsi yolunda idi. Okudu.

— Vayyy!.. dedi. Bizim şirketin müdürü geliyormuş. Dünya kadar da askıda kalmış iş var. Herif bir teftişe kalkarsa hapı yuttuk.

— Daha gelmesine üç gün var. Çalışıp işleri yoluna koyarsın!.

— Sen mektubu okudun mu?. Müdürün üç gün sonra geleceğini ne biliyorsun?.

Nihal cevap bulmakta gecikmedi:

— Hizmetçi söyledi canım!.

— Çalışacağız, inşallah yetiştiririz!..

* * *

Üç gün sonra Macit, kaşları çatık, düşünceli bir halde:

— Bugün müdür geldi! dedi. Bütün defterleri ortaya çıkarttı. Yarın sabahleyin erkenden teftişe başlıyacakmış.

— Öyle mi?.

Macit bu sözden işkillendi ama dişini sıkıp önceden hazırladığı sözleri söylemeğe devam etti:

— Allah bilir ama bu herifle başımız derde girecek!.. Her halde iş gece yarısına kadar sürecektir. O saatten sonra Göztepeye nasıl dönülür?

— Mecbur olursan bir otelde kalırsın!.

Macidin yüzü güldü. İşler yolunda gidiyordu. Çaresiz kalmış gibi boynunu bükerek:

— Sensiz gözüme de uyku girmez ama ne yaparsın?!. dedi. Baş belâsı geldi bir kere!. Eğer dediğim gibi, iş gece yarısına kadar sürecek olur da otelde yatmak zorunda kalırsam sana telgraf çekerim!.

Nihal geldi, Macidin sırtını okşadı. Mel'unca bi mgülüşle:

— Zahmet etme kocacığım! dedi. Göndereceğin telgrafın müsveddesi cebinde... Okudum!.

— ? ? ! !..

Çalapala

İTİZAR

Bütün mevsim çoluk çocuk arka arkaya hastalanmışlardı. Bu yüzden doktorla ahbaplık ilerledi. Fukaranın aile doktoru olmaz ama oluverdi işte!.

Aradan epeyce zaman geçmişti. Aile arasında aksıran tıksıran olmadığı için hekimle alış veriş de kesilmişti. Bir gün bay, sokakta doktora rastladı. Merhabalaştıktan sonra doktor sordu:

— Nasılsınız bakalım?

— Teşekkür ederim. İyiyim.

— Çoluk çocuk?

— Onlar da iyiler efendim.

— Bayan nasıl bayan?

Adamcağız ezile büzüle cevap verdi:

— Kusura bakmayın doktorcuğum. Vallahi hepimiz iyiyiz!..

Akıl Hocası

Uşakta M. S.:

"1. Size yapılan evlenme tekliflerini niçin reddediyorsunuz?

2. Babamla annem, dedemle ninem evde kıyamet koparıyorlar. Acaba bir gün bu gürültüden vaz geçerler mi?

3. Size bir sepet yemiş göndereceğim, adresinizi verir misiniz?

4. Mektuplarıma her hafta sizden cevap alabilir miyim?„

CEVAP:

1. Yanılıp kabul edenlerin ne hale girdiklerini gördüğüm için...

2. Âdet edinmişlerdir, vaz geçemezler... Siz de kendinize bir kafadar bularak âhenge iştirak etmeye bakın!

3. Mektup yolladığınız adrese yemiş de gelebilir, yemişi gönderen de!

4. Siz her hafta bir saçma bulduktan sonra biz neden saçmalamıyalım?..

★

Kilisteli H. R. Y.:

"Karanlık ve ıssızlığı seviyorum... Karanlık ve ıssızlıktan korkuyorum. Niçin?„

CEVAP:

Bu bir hastalığa delâlet eder amma ismini siz bulun... Zira, şeker hastalığına tutulanlar da hem şekeri severler, hem şekerden korkarlar!

★

Adanada T. R.:

"Çok sevdiğim bir arkadaşla aram açıldı; kendisindeki resimlerimi geri almak için ne yapayım?„

CEVAP:

Barışmaya niyetiniz varsa resimleri geri isteyin, müzakereye yol açmış olursunuz; konuşmaya niyetli değilseniz, bırakın, resimlerin konservesini kursun!

★

İzmirde H. A.:

"1. Çok akıllı bir adam olduğunuz halde neden kara borsacılık yapmıyorsunuz?

2. Her şey kara borsaya intikal ettiği halde akıl neden intikal etmedi?

CEVAP:

1. Kara borsacılığın esası, uyur görünüp uyanıkları yere vurmaktır... Halbuki biz, bilmediğimiz işlerde de bilir göründüğümüz için fırsatı hımbıllara kaptırmaktayız!

2. Akıl ticareti iflâs mı etsin? Meşhur meseldir: "Aklı pazara çıkarmışlar da herkes kendi aklını beğenmiş!„

★

Alaşehirde A. E. M.:

"1. 35 yaşında bir erkek en az kaç yaşında bir kızla evlenmelidir?

2. Nelere malik olan bir insan bahtiyar sayılır?„

Erkek — Sonbahar gelince ruhumu bir üzüntü kaplar...

Kadın — Demek, soluk yapraklar, çıplak ağaçlardan müteessir oluyorsunuz?

Erkek — Hayır, yazın bedava kırlarda buluşmak mümkün olurken şimdi paralı yerlerde görüşmeğe mecbur olacağız da!..

CEVAP:

1. Otuz beş yaşında bir erkek, aklı başında sayılır: Düşünüp taşınır, bizim aklımıza muhtaç olmadan kendi dengini bulur...

2. Gürbüz bir vücuda, iyi bir aileye, vefalı bir dosta ve sağlam bir iradeye malik olan!

★

Ankarada A. B.:

"1. Erkeklerde sakal çıkıyor da kadınarda neden çıkmıyor?

2. Yaşım otuz, eşimin yaşı altmış... Denk olması için ne yapmalı?

3. Yağmur yağmadan on beş dakika evvel kaplumbağalar neden öterler?„

CEVAP:

1. Çeneleri durmadan hareket ettiği için sakal tutunamıyor.

2. Eşinizin yanına, yaşları yirmiden yukarı olmamak şartile bir kaç eş daha ilâve ederek hepsinin ortalamasını otuza getirmeğe çalışmalı...

3. Zavallılar ne bilsin? Ortalık kararınca akşam oldu sanıyorlar, ezan okuyorlar!

★

Tarsusta R. K.:

"Ailem, tahsile devam etmemi istiyorlar; ben ticaret yapmak istiyorum... Siz ne dersiniz?„

CEVAP:

Tahsilsiz tahsilâta başlamanın sonu yoktur derler... Amma bu söz bize göre değil!

★

Bir meraklı:

"Tombul teyzenin kocası, Ramizin kendilerini adım adım takip etmesine neden göz yumuyor?„

CEVAP:

Tombul teyzeyi takip eden yalnız Ramiz mi?.. Neredeyse, Sıska dayı, takipçilerin elinden kurtulmak için evinin balkonuna mitralyöz kuracak!

★

Orduda K. A.:

"Erkekler, daima, kadınların âşıkı olarak doğar ve esiri olarak ölürler; neden?„

CEVAP:

Kadınların koca karılıklarını görmiye ömürleri vefa etmediğinden!

★

Erzincanda M. S.:

"Her havadan çalar mı başındaki tellerin?
Bana cevap yazar mı ol mubarek ellerin?...„

CEVAP:

Tel kırmadan çalarız dinliyenler olunca,
Cevap alır soranlar böyle yollu yolunca.

Akıl Hocası

BİLEZİK

Beyoğlu birahanelerinden birinde iki bıçkın karşılıklı oturmuş, hem içiyor, hem de etrafı kolaçan ediyorlardı. Biraz ötelerinde bir masaya biri erkek, biri kadın iki bobstil geldi. Erkeğin kolunda ince bir zincir bilezik vardı. Bu bilezik bizim eski zaman bobstillerinin sinirine dokundu. Biri, ötekine:

— Şu kepazeye bak Kılçık! dedi. Karı gibi bilezik takmış.

Kılçık cevap verdi:

— Ben bileziğe fena halde sinirlenirim ağabey!.. Kelepçe taktıkları zaman bilem kan beynime sıçrar!

YILDÖNÜMÜ

Bayan, doğum günü için her sene olduğu gibi dostlara bir ziyafet vermeği düşünüyordu. Kocası canı sıkılmış bir halde:

— Kuzum Süheylâ, dedi, vaz geç şu işten! Beş senedir otuz sekiz yaşına bastım diye milleti eve topluyor, dünya kadar masraf ediyor, üstelik herkese de kepaze oluyorsun!

Bayan Süheylânın bu tok sözlülüğe fena halde canı sıkıldı. Fakat kocasının hakkı vardı. Acı acı düşündü. Sonra yumuşak bir sesle:

— Darılma kocacığım! dedi. Bu sene de otuz beş yaşına basışımın beşinci yıldönümünü kutlarız!..

RESİM SERGİSİNDE

Yeni zenginler resim sergisine gitmişlerdi. Tablolardan birinin önünde durdular Pek hoşlarına gitmişti. Sahibini buldurup sordular:

— Kaça bu?

— Beş yüz lira efendim.

— Pahalı!.

— Aman efendim, bu tablo büyük bir sanat eseridir. Tam dört senede tamam oldu.

Yeni zenginin karısı söze karıştı:

— Biz resmi değil, çerçevesini beğendik!. Onun için almak istiyoruz. İçine kendi resmimi koyacağım da!.

Yazan: RAGIP ŞEVKI

— 13 —

Sadiye hanım ekseriya, bir fenalık işlediği zaman, karşısında veya yanı başında Cenabı Rabbilâlemin durup ona bakıyormuş gibi gelir, ürperir, sonra da sebep olduğu hadiselerde kendisini temize çıkarmak için bir takım müdafaa nameleri, kafası içinde dolaştırırdı..

— Peki ama.. diye düşünerek beş on pirinci daha, önüne çekti, bir taşı aldı, sigara tablasına attı. Bu Tahire divane mi? Ne ile geçinecek? Bir kaç parça mücevvheri, iki dükkânı var ama, onlar da para getirmiyeceği gün olur. Ben bu gün varım, yarın yokum (bu fikri de ölümü düşünerek değil, kocasına tekrar dönmekle veya başka bir yere seyahat etmekle ileri sürüyordu) O zaman Tahire genç yaşile nasıl yalnız kalır!.

Birden mutfaktan, Tahirenin güzel sesi aksetti. Tatlı, âhenkli bir sesle, yeni çıkmış olan şarkılardan birini söylüyordu.

Sadiye hanım, bu sesle birden durup kulak verdi ve sonra hayretler içinde kaldı. Odada, demindenberi karşısında dikili durduğunu vehmettiği manevî kuvvete karşı bir şey ispat ediyormuş gibi heyecanla mırıldandı:

— İşte, görüyor musun? Demindenberi ben: "Ah acaba ben mi sebep oldum?,, diye sızım sızım sızlanırken o hiç bir şey yapmamış gibi, içeride geçmiş, köçek şarkıları söylüyor! Allaaaah, zamane kadınları da bir acaip oldular. Allahın gazabine uğrayacağız bir gün vallahi!...

Dördüncü kısım

— 1 —

Muhsin efendi o gün evden nasıl çıktığını bilmiyordu. Kendisi, kendi içinde değildi. Sanki ruhu, kalıbından çıkmıştı, bir bulut gibi üzerinde uçarak gitmişti. Ancak bindiği vapurun onu Kanlıcaya attığını, iskeleye inip de anladığı zaman, kendine gelebildi.

Elinde bavulu ile hemen biraz ötede, sahildeki küçük kır kahvesine oturdu. Gelen kahvecinin eline bir kâğıt beş kuruşluk sıkıştırarak:

— Sadece bir bardak su getir! kâfi! dedi.

Sanki yüksekçe bir yerden düşmüştü, sanki saatlerce rüzgâr içinde dolaşmıştı, sanki denize düşmüş, dalgalar başına durmadan çarpmıştı. O kadar sersemlemiş, öyle bitmiş bir halde idi. Şu koca dünyanın altüst olabilmesini, denizlerin karalara akmasını, karaların denizlere yuvarlanmasını tasavvur ederdi de, Tahirenin, o melek yüzlü, o güzel sesli, o gül yüzlü ve selvi endamlı Tahirenin bu kadar fena, bu kadar hain olabileceği aklına gelmezdi:

— Yarabbi onun cildi altında bir başka mahluk mu var? diye düşündü.

Tenha kır kahvesine, elinde sazı ile bir halk şairi girdi, çardak altındaki kahve ocağına gitti, bir şeyler konuştu, sonra oracığa, arkalıksız bir iskemleye oturarak teller üzerinde ellerini dolaştırarak bir şarkı çalmağa başladı:

Kız Tahirem Tahirem
Boyun servi dala benzer,
Kız Tahirem Tahirem
Al yanağı bala benzer.
. . . . . .
Kız Tahirem Tahirem
. . . . . .
Kız Tahirem.. Tahirem.

Muhsin efendi silkindi ve uyandı. İhtiyar âşık gözlerini yummuştu. Belki, gerçekten sevdiği, çok eskiden sevdiği böyle bir "Tahire,, si vardı. Belki de bir başkasının feryadını naklediyordu. Fakat parmaklarının her tele vuruşile uzun uzun çaldığı nakarat arasında belki binlerce ses halinde, aynı isim geliyordu: Tahirem, Tahirem, Tahirem...

Muhsin efendi kalkıp vapura bindiği, yukarı kat sıralarından birine oturduğu ve yola düzüldüğü zaman bile dilinin ucu, kulaklarının uğultusu ile hep aynı şeyi mırıldandı: Kız Tahirem, Tahirem... Kız Tahirem, Tahirem...

Köprüye çıkınca bile bu ses, tramvayların, otomobillerin gürültüsü içinde büyüdü. Bavulunu Balıkpazarında tanıdığı bir pastırmacıya bırakarak sokaklara düştü, akşam olmak üzere idi. Şehrin büyük kalabalığı içinde, Muhsin efendi, küçük bir toz parçası gibi uçuyordu. Nereye gittiğini, ne yaptığını bilmeden dolaştı. Sokakların ışıkları yanmaya başlayınca, kapısından musiki sesleri gelen bir yere girdi. İçerideki neşeli kahkahalar ona çok dokundu, gülen, konuşan, bağıran insanlar arasında acaba hiç birinin kederi yok mu idi? Hiç biri kendisi gibi muztarip değil miydi?

Halbuki içeriden gelen şarkı hazin ve acı idi. Birkaç gür erkek sesi birden:

Canlar mı yakan âteşi suzan olacaksın,
Bilmem ne zaman derdime derman olacaksın.

Şarkısını söylüyorlardı.

Muhsin efendi, gözünün önüne gelen Tahirenin melek yüzünü kalbine kadar çekti, ayakları yeniden dolanarak yürüdü, sakin bir yere kapanmak, orada saatlerce ağlamak arzusunu duydu. Bir tramvaya bindi, Fatihte indi.

Kendisine çocukken süt ninelik yapmış, uzun yıllar bakıp büyütmüş olan Cudiye kadının evine gidiyordu. Artık yaşı yetmişe yaklaşmış olan bu ihtiyar kadın, bir evin içinde, oğlunun verdiği besleme ile yaşıyordu. Küçük, iki katlı, iki buçuk odalı bir evciğezi vardı. Muhsin efendi evlenmeden evvel cumaları, bayramları sık sık buraya uğrardı. Evlendikten sonra Cudiye kadını âdeta unutmuştu.

Kapıyı ona ihtiyar kadın açtı, sevinçten çapaklı gözleri canlandı. Muhsin efendi onun kucağına düştüğü zaman, içindeki ağlamak arzusu büsbütün kabardı:

— Cudiye kadın, bana bir şey sormadan bir oda göster... Yarın uzun uzun konuşuruz! dedi.

İhtiyar kadın dikkatle onun yüzüne baktı. Muhsininin gizli bir ıztırapla yandığını, karısı ile aralarında bir şey geçmiş olduğunu anladı. Sakin bir sesle:

— Sen nasıl istersen oğlum, dedi. İşte ev, yukarı çık, oda hazır... Döşek de dolapta... Yemek ister misin?

— Hayır...

— İstersen dolabın üst katında kurabiye vardır, yersin!.

Cudiye kadın başka bir şey söylemedi. Gün görmüştü, zeki idi. Bir muztaribin üstüne düşmekle yarasının deşilmiş olacağını bilirdi. Döndü, mutfağa girdi.

Muhsin efendi yukarı kata çıkıp da ceketini çıkarınca, doya doya ağlamak ve hattâ mindere kapanmak, ağlamak, haykırmak arzusunu yeniden duydu. Gitti, kafesli pencere önüne oturdu. Sokağı aydınlatmağa başlayan ay ışığında karşı büyük konak kapısından bir kaç erkeğin birden gülüşerek girdiklerini gördü. Konağın üst kat pencerelerinde ışıklar yandı.

Ezan okunuyordu. Çeşmenin yanındaki kulübeden Süleyman ağanın namaza gittiğini gören Muhsin efendi, sokağa karanlığın büsbütün bastırdığını farketti. Biri, bir insan veya bir ses dokunsa boşanacaktı. İçi baygın bir şekilde, tıpkı ölmek üzere olan bir serçe gibi kanatlarını çırpıyordu.

Fakat Muhsin efendi, oturduğu yerden hiç kımıldamıyordu. Gözleri, konağın pencerelerinden akan ışıklarla aydınlanan taşlar üzerine saplanmıştı. Bu dünyada kendisini yapa yalnız, zulüm ve gadirle ezilmiş bir halde, kimsesiz, terkedilmiş, her yerden koğulmuş buluyordu. Eğer yarına kadar burada ölüvermezse, bir katre tentürdiyotla veya usturasile hayatına nihayet vermek istiyordu.

Tahireden, o melek gibi güzel, o kokuların en güzelile kokan, gönlünün içinde emsalsiz bir sultan gibi taht kuran karısından gördüğü muamele ona ölümler, yok olmalar düşündürüyordu. Öyle ya, bu dünyada yaşamanın artık ne faydası olabilirdi? Tahirenin kokusu olmadan, onun Allahın dünyaya verdiği bütün güzellikleri bir araya getirdiği yüzünü görmeden, içi aşk buhurdanlarının buğulandırdığı kara gözlerine dalmadan, yaşamanın bir kıymeti olabilir miydi?

Muhsin efendi kulaklarına çarpan seslerle başını kaldırdı. Süreyya beylerin konağında, senelerce evvel, Cudiye kadına geldiği akşamlar dinlediği, musiki faslı yine başlamıştı. Evvelâ hafif ve yanık bir ses:

Peymane gibi gâh doldum, gâh boşaldım

Diye başladı. Bunu:

Erdi bahar açıldı yeryer çimende güller
Coştu hava nesimden ayrı gönüller

— Arkası var —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ
Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ isimine dikkat.

EV İlâçları

Yazan : Dr. NURİ ERGENE

Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (*Ev İlâcları*) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton cildli olarak her yerde (125) K.

— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asıra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A Cabir Vadanın bu eseri satışa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA **1** LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

PUDRALAR MODASINDA

Yeni ve fevkalâde bir

TEBEDDÜL

Mübalâğalı gayri tabii "Makyaj,, kalmadı

Cilde sürülecek gayri mer'i yeni bir pudra, tabiî bir güzellik verir.

Parisin şık kadınları, yeni bir moda icat etmişlerdir. Bütün gün sabit duran ve hiç parlaklık izi bırakmayan, bir gül teni veren yeni bir pudra bulmuşlardır

Bunun sırrı: İpekli elekten üç defa geçirilmiş en saf ve en ince pudrayı iki defa krema köpüğü ile karıştırılması usulü ile izah edilebilir. Fransız kimyagerlerinin senelerce araştırmaları neticesinde elde edilen bu usul, Tokalon müessesesinin inhisarı altındadır. Bu yeni Tokalon pudrası, artık parlak burunlara ve yağlı ciltlere ebediyen son vermiştir Cildinize, sekiz saat zarfında "Mat,, duran nefis ve güzel bir renk verir. Rüzgârda ve yağmurda ve hattâ terlemede cildinizi parlak göstermez. "Fini Mat,, Tokalon pudrasını kullanırsanız simanıza bir gül yaprağının tazeliğini ve güzelliğini bahşeder, sevimliliğinizi ve cazibenizi bir kat daha arttırırsınız. On muhtelif ve yeni cazip renkte olan Tokalon pudrasından birini intihap ediniz.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23081

ABONE ŞARTLARI
seneliği 750, altı aylığı 375
Türkiyenin her tarafı için kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneEcnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 Kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

HUSUSİ HAYATLARINDA HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kıraallarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

EŞKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Karikatür

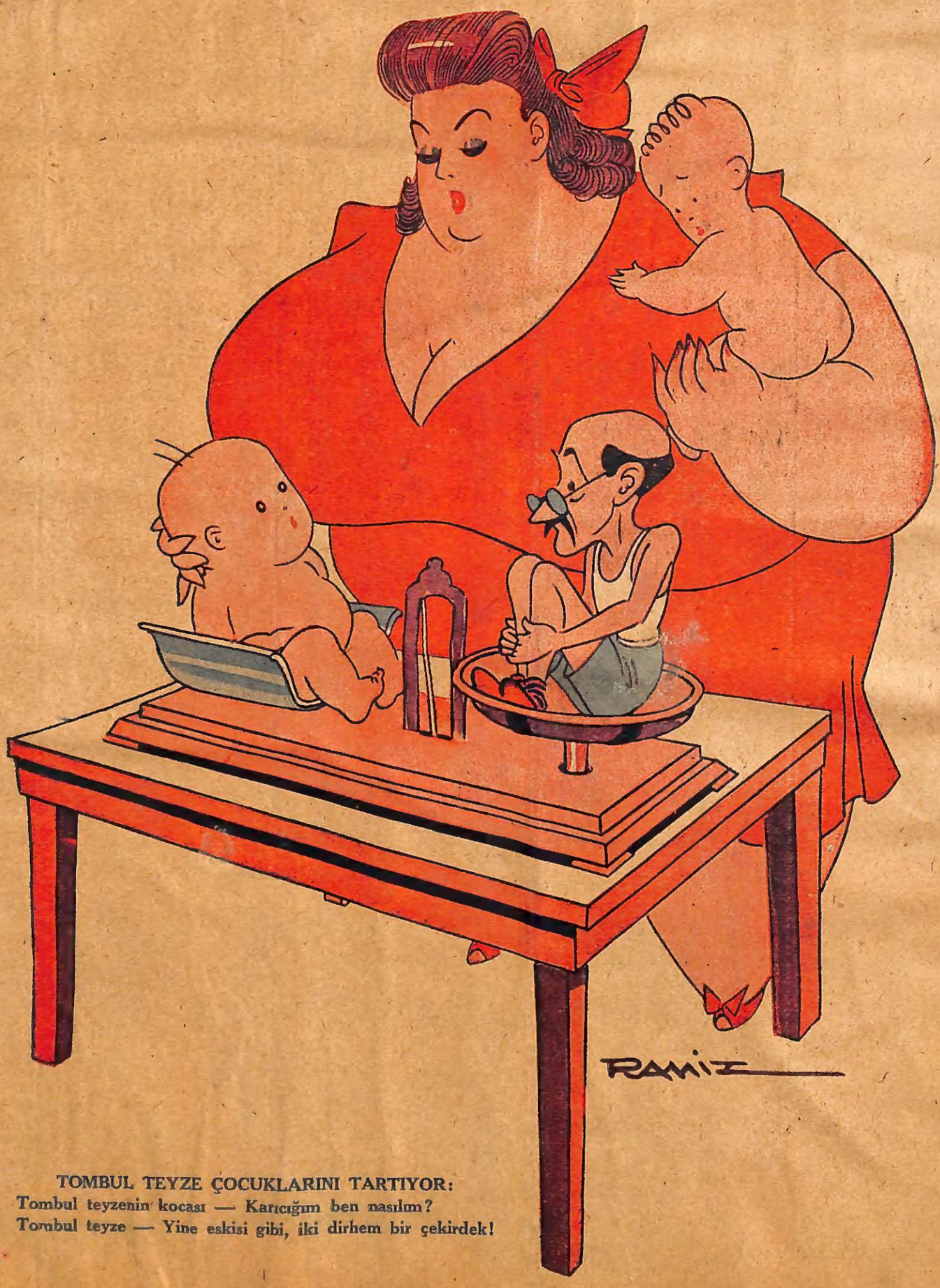

TOMBUL TEYZE ÇOCUKLARINI TARTIYOR:
Tombul teyzenin kocası — Karıcığım ben nasılım?
Tombul teyze — Yine eskisi gibi, iki dirhem bir çekirdek!

Basıldığı yer : Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü : Sedat S.